

da han ved en anden Lejlighed blev spurgt om det samme, om han vilde gaa med til yderligere Indrømmelser i denne Sag, at han lod sig ikke svinebinde.

Og det allermoste karakteristiske Svar kom, og det er maaske ogsaa naturligt, fra den højtærede Indenrigsminister. Da det samme Spørgsmaal blev rettet til ham, skal han have svaret: Jeg skal ikke have noget af at svare paa den Slags Spørgsmaal. Ja, jeg forstaar saa godt, at den højtærede Indenrigsminister ikke skulde have noget af at svare paa den Slags Spørgsmaal. Han havde jo tidligere haft Ubehageligheder netop af at give Svar i den Sag.

Men det forekommer mig, at naar Reformpartiet og Ministrene have saa ondt ved at svare paa Spørgsmaal, som ligge saa nær, som ere saa aktuelle, og som synes lette at svare paa, kan det ærede Medlem for Løvel ikke fortænke os i, at vi ikke i alle Enkeltheder kunne svare paa Spørgsmaal om Gennemførelsen af et Samfundsprincip, som — vi kunne have forskellige Meninger om, hvornaar det vil blive gennemført, — men som det dog i alt Fald vil vare længere med, forhaabentlig da, end Reformpartiets Gennemførelse af de Spørgsmaal, her er Tale om.

Efter dette Par elskværdige Bemærkninger i Anledning af det ærede Medlems Foredrag om Socialismen, skal jeg gaa over til at beskæftige mig med nogle enkelte lokale Spørgsmaal. Jeg skal da først og fremmest takke den højtærede Trafikminister for et Par Forslag, som findes paa det foreliggende Finanslovsforslag. Det ene er et Forslag om at anbringe en Perrontunnel paa Lyngby Jernbanestation. Jeg vil udtale Ønsket om, at den højtærede Trafikminister maa have Held til at gennemføre denne lille Reform. Tilstanden paa Lyngby Jernbanestation er i Virkeligheden saadan, at hvis vi ikke faa denne Perrontunnel, kunne vi frygte, at der en skønne Dag sker en meget stor Ulykke. Første Pinsedag var jeg om Aftenen til Stede paa Stationen paa et Tidspunkt, da alle de, der skulde til København, strømmede til og vilde med Togene ind. Man maatte holde de rejsende indespærrede i Ventesalene, fordi man ikke turde lade dem komme ud og gaa ind i et Tog, som holdt ved en af Perronerne. Man turde ikke gøre det, fordi man stadig ventede et Tog inde fra København, og lod man dem komme ud, risikerede man, at dette Tog kørte dem over. Man maa derfor anstrenge sig til det alleryderste for at passe paa, at der ikke sker store Ulykker derude, og derfor er jeg den højtærede

Trafikminister meget taknemmelig for, at han har forelagt dette Forslag, og jeg skal udtale Haabet om, at Finansudvalget vil stille sig velvilligt dertil, saa vi kunne faa denne Tunnel. Jeg vil endvidere takke den højtærede Trafikminister for Forslaget paa Finansloven om at udvide Ballerup Station.

Men ud over de Forslag, den højtærede Minister her har stillet paa Finansloven, har jeg nogle Ønsker, som jeg vil bede ham tage op til velvillig Overvejelse. Det drejer sig ogsaa om Tunneler eller Gennemgange. Ude ved Lyngby skærer Prinsessestien Jernbanen. Der er en Masse Mennesker, som færdes der om Sommeren, og, saa vidt jeg ved, har man Sommer søndage sat en Vagt der, for at der ingen Ulykker skulde ske. Men det vilde dog være billigere og langt bedre, om der her blev lavet en Gennemgang under Sporene. Jeg kan ikke tænke mig, at denne Gennemgang vil koste saa meget. Der behøver blot at bygges nogle Murgange under Sporene; det vil ikke være saa kostbart, og derved ville Ulykker kunne afværges. Jeg kunde ønske et Par lignende Gennemgange i Geels Skov, og jeg gør opmærksom paa, at for $1\frac{1}{2}$ —2 Aar siden skete der netop en Ulykke der, idet en ældre Kone, som passerede Sporene ad den Gangsti, der fører der over, blev kørt over af Toget og dræbt. Det er vanskeligt for Folk at tage sig i Agt der ude, navnlig om Sommeren, hvor der passerer en Mængde Tog i forskellig Retning. Dertil kommer, at naar Lokomotiver — og jeg tror ogsaa Vogne — have været inde paa Jernbaneværkstederne og ere blevne reparerede, saa kører man om Søndagene Prøveture med dem til Holte og tilbage igen, hvad der yderligere øger Faren for Ulykker ved disse Overgange. Jeg vil bede den højtærede Trafikminister om at tage denne Henstilling under velvillig Overvejelse.

Jeg skal dernæst omtale Forholdene ved Hellerup Jernbanestation. Jeg talte om dem i Fjor, og der er talt derom tidligere. Men det Svar, jeg fik af den højtærede Trafikminister i Fjor, gør, at jeg maa paatale dette Spørgsmaal atter i Aar. Den højtærede Minister svarede nemlig, at man maatte vente med at gøre noget ved Hellerup Station, indtil — saaledes forstod jeg det — Bevillingerne til de ny Jernbanegaardsforhold her i København vare gaaede med, og først saa maatte man tage Spørgsmaalet om en Station i Hellerup op til Behandling. Jeg vil nu bede den højtærede Trafikminister ikke vente